

Constantin DOBRE

1353

Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, absolvent 1963

doctorat: „Locuințe cu puține nivele” 1999

Cadru didactic IAİM din 1963 și colaborator în cadrul unor institute de proiectare după 1990 arhitect în cadrul firmei personale

LUCRĂRI PUBLICATE: Articole și materiale pentru prezentarea lucrărilor proprii în publicații de specialitate (revista „Arhitectura”, buletin UA, Arhitect design, Buletinul construcțiilor etc).

ACTIVITATE DE CREAȚIE :

17 proiecte diverse realizate în colectiv dintre care executate:

Hotel Forum 250 loc – Costinești; Hotel Arcașu – Suceava; spitale județene cu policlinică – Brașov, Alexandria, Miercurea-Ciuc; vilă stațiunea Neptun; 2 hoteluri stațiunea Neptun; ansamblu locuințe Râmnicu Vâlcea; ansamblu locuințe cartier Exercițiu – Pitești

5 proiecte - oferte prezentate în cadrul centrului de proiectare al UAUIM

1999–Tribunal și judecătoria Alexandria, proiect în curs de realizare;

2000–punct vamal Arad;

2000–reamenajare, consolidare și extindere sediu nou vamal, Arad;

2000–locuințe P+10 ANL, Drumul Taberei – București;

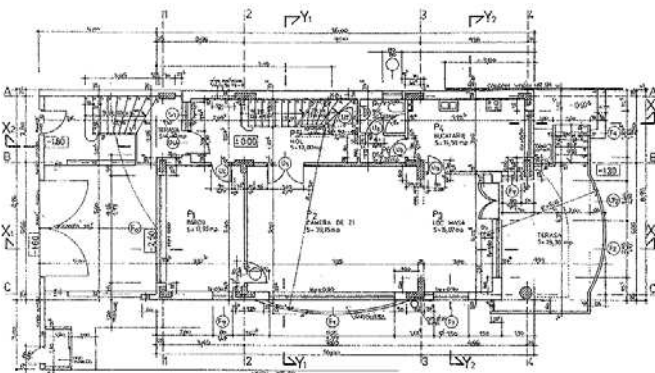
2001 – amenajare spații judecătoria și tribunal în Piața Unirii, București

22 de concursuri de arhitectură câștigate cu premiile I și II, dintre care, după 1990:

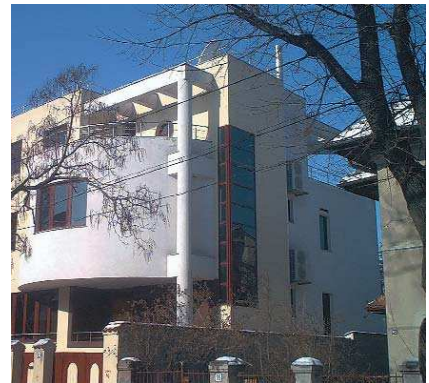
1990 TV-ROM Internațional, Calea Victoriei – București - Premiul I și întocmirea proiectului

1992 Concurs pentru amenajarea Pieței Victoriei, București- Premiul I și II ex aequo

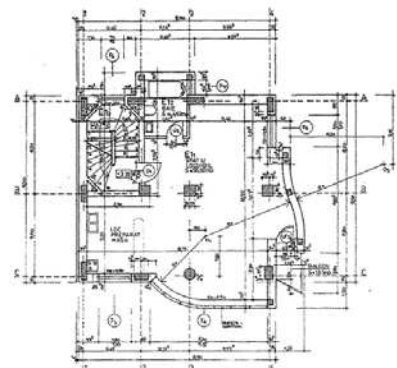
1993 Sistemizarea zonei centrale istorice Iași, Zona Cetățuia-Galata- Premiul I și II ex aequo

Casa Mandres, vedere, plan parter

Casă București

Imobil Stâlpeanu, vedere, plan parter

Majoritatea apartamentelor actuale nu oferă adăpost decât activităților cele mai elementare ale vieții. În cazul construcțiilor joase și mai ales în cazul locuințelor individuale curțile rezultate ar putea prelua o serie de activități din cadrul apartamentelor, ar înlătura senzația de izolare și sufocare, legătura cu natura fiind posibilă chiar și la nivelul dimensiunilor restrânse ale acestora.

Habitatul nu trebuie să se limiteze la apartamentul propriu-zis, el trebuie să cuprindă și prelungirile elementare, indispensabile, ce dau astfel naștere unui început al relațiilor de grup, neimpuse dar căutate de locatarii imobilelor care adăpostesc astăzi doar activitățile restrânse ale familiilor fără a încuraja legăturile între ele. Dar nu putem despărți casa – apartamentul de cartierul său și nici cartierul de oraș. Tocmai această greșeală explică uniformitatea și deficiențele funcționale ale multora dintre ansamblurile construite pretutindeni.

Problema locuinței privește locuința în sine dar și relațiile complexe ale acesteia cu exteriorul, prin acele prelungiri funcționale imediate și mai îndepărtate ca fac legătura cu orașul. În același timp însă orașul trebuie să permită o diversificare a modului de viață, el trebuie să combine armonios soluții diferite, amestecul locuințelor individuale cu mari imobile, precum și formele intermediare.

Se cunosc exemple multiple de ansambluri armonios și divers concepute, cu valențe deosebite în ceea ce privește calitatea locuirii, în care-și găesc locul fără să se incomodeze atât imobile colective de mari dimensiuni cât și locuințe joase.

Până de curând posibilitățile noastre de alegere au fost impuse și foarte restrânse, limitându-se la opțiunea pentru un anumit cartier, bloc, etaj și tip de apartament corespunzătoare nevoilor familiei și numărului de persoane din care era alcătuită.